

חוק זיכרון השואה והגבורה - יד ושם, תשי"ג, 1953

רשות זיכרון

מוקמת בזה בירושלים רשות זכרון, יד ושם -

- (1) לששת המיליונים מבני העם היהודי שהוכרעו בקדושת מעונים לטבח ולאבדן על ידי הנאצים ועוזריהם;
- (2) לבתי אב מבית יעקב שהושמדו ונחרבו על ידי הצורר;
- (3) לקהילות, לבתי כנסת, לתנועות ולארגונים, למוסדות ציבור, תרבות, חינוך, דת וחסד שנחרבו ונהרסו מתוך מזימת רשע למחות את שם ישראל ותרבותו מתחת השמים;
- (4) לעוז רוחם של יהודים שמסרו את נפשם על עמם בקדושה ובטהרה;
- (5) לגבורתם של חיילים יהודים בצבאות, ושל לוחמי מחתרת בישובים וביערות שחרפו נפשם במערכות הקרב נגד הצורר הנאצי ועוזריו;
- (6) למסכת הגבורה של נצורי גיטאות ולוחמים שקמו והציתו אש המרד להצלת כבוד עמם;
- (7) למאבקם הנשגב והמתמיד על סף האבדון של המוני בית ישראל על דמותם האנושית ותרבותם היהודית;
- (8) למאמצי ההעפלה של הנצורים, שלא פסקו, ולמסירותם ולגבורתם של אחים שנחלצו להצלת השרידים ולשחרורם;
- (9) לחסידי אומות העולם ששמו נפשם בכפם להצלת יהודים.

תפקיד יד ושם וסמכויותיו

פקידו של יד ושם הוא לאסוף אל המולדת את זכרם של כל אלה מבני העם היהודי שנפלו ומסרו את נפשם, נלחמו ומרדו באויב הנאצי ובעוזריו ולהציב שם וזכר להם, לקהילות, לארגונים ולמוסדות שנחרבו בגלל השתייכותם לעם היהודי; ולמטרה זו יהא מוסמך -

- (1) להקים מפעלי זכרון ביוזמתו ובהנהלתו;
- (2) לכנס, לחקור ולפרסם את כל העדות על השואה והגבורה ולהנחיל לעם את לקחה;
- (3) להשריש בארץ ובעם כולו את היום שנקבע על ידי הכנסת כיום הזכרון לשואה ולגבורה ולטפח הווי של אחדות זכרון לגיבוריה ולקורבנותיה.
- (4) להעניק לבני העם היהודי שהושמדו ונפלו בימי השואה והמרי אזרחות-זכרון של מדינת ישראל, לאות האיספם אל עמם;
- (5) לאשר ולהדריך מפעלים העושים להנצחת זכרם של קרבנות השואה וגיבוריה או לשתף פעולה עם מפעלים כאלה;
- (6) לייצג את ישראל במפעלים בינלאומיים שמטרתם הנצחת זכרם של קרבנות הנאצים וחללי המלחמה בהם;
- (7) לעשות כל פעולה אחרת שתידרש לשם ביצוע תפקידו.

בן-ציון דינור

שר החינוך והתרבות

משה שרת

שר החוץ

יצחק בן-צבי

נשיא המדינה

ממלא מקום ראש הממשלה